

N:o 64.

Af herr **A. Antonsson**, *angående borttagande af tull å blyhvitt.*

Då 1892 års Riksdag vid ompröfning af bestående tullsatser, bland annat å färger och färgningsämnen, bestämde, att tullen å blyhvitt fortfarande skulle utgå med 5 öre per kg., fans härför säkerligen ej annat skäl än hoppet om ökad produktion inom landet.

Tullen å zinkhvitt, som jemväl vid samma tillfälle var föremål för ompröfning, bortogs, enär det ansågs olämpligt bibehålla tull på en nödvändighetsvara, som ej i landet, hvad känt var, kunde tillverkas. Det har emellertid visat sig, att produktionen af blyhvitt här i riket ej kunnat uppdrifvas, utan fört en tynande tillvaro, och nu, efter hvad jag kunnat utröna, alldeles upphört.

Att blyhvitt i högre grad än zinkhvitt är en nödvändighetsvara, torde framgå deraf, att denna färg är oundgänglig för mekaniska verkstäder äfvensom till utvändiga arbeten, der zinkhvitt till följd af mindre hållbarhet ej bör användas. Importen af blyhvitt har sedan 1892, efter hvilken tid statistik deröfver finnes, ständigt ökats och har enligt kommerskollegii underdåniga berättelse under 1899 uppgått till 378,923 kg. Tullen härför utgjorde 18,946 kronor. Värdet å varan, beräknadt till 34 öre per kg., utgjorde 128,834 kronor.

Då det sålunda är ådagalagdt, att blyhvitt ej i landet kan produceras, att blyhvitt i högre grad än zinkhvitt är en nödvändighetsvara, att den summa, denna tull tillför statsverket, är obetydlig, tillåter jag mig vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte besluta, att tull å »blyhvitt, alla slag» borttages.

Stockholm den 25 januari 1901.

A. Antonsson.